

Joan Padrosa i Joaquim Pla són dos gironins que comparteixen despatx a la seva ciutat des de fa dotze anys, quan van acabar els seus estudis universitaris. Ens explica en Joan quin tipus de mercat buscaven aleshores: **"Ens vam plantejar un tipus de treball molt concret que és cap a on continuem anant ara. Ens interessen aquelles obres o projectes que, amb la suficient precisió tècnica i prou rigor arquitectònic, puguin transcendir més enllà del fet econòmic, funcional o purament formal"**. En Joaquim ens comenta com han transcorregut aquests dotze anys: **"Vam començar amb una taula en un racó de casa i ara ens trobem amb un despatx amb, cada vegada, més gent (arquitectes, enginyers, aparelladors, interioristes,...) on cadascú, des de la seva pròpia disciplina, col·labora en una tasca comuna, intentant donar la millor resposta a la complexitat que suposa afrontar cada projecte amb responsabilitat"**.

Quan inicien la preparació d'un projecte, defugen l'estandardització i cerquen la singularitat. En paraules d'en Joaquim: **"No busquem obres singulars. Nosaltres considerem que les obres per si mateixes ja són singulars i per aquesta raó dediquem a cada projecte un treball intens de reflexió, de discussió i d'aprofundiment. Mirem d'evitar l'estandardització. Podem realitzar projectes amb programes similars, sobretot pel que fa a habitatges unifamiliars, perquè són peces que des d'un punt de vista programàtic tenen moltes similituds, però busquem per a cadascuna variables que la defineixin i la identifiquin com a peça única. La singularitat de la nostra obra ve del resultat del procés amb què l'enfoquem i treballem"**.

En aquest context els preguntem per la relació que estableixen amb els seus clients i en Joaquim es lamenta que **"hi ha una imatge massa estereotipada de l'arquitecte: que fem les coses al nostre gust personal"**. Des del seu punt de vista, **"el que l'arquitecte intenta és comprendre què t'està plantejant la gent. Aquest és el repte més difícil: que la gent sàpiga encarregar-te..."** **"...copsar l'encàrrec i donar-li forma"**, matisa en Joan. De manera que ens interessem per saber quin és el seu tipus de client ideal: **"Seria el que dona una dosi de confiança a l'arquitecte i a l'hora sap expressar les seves necessitats. Més que el client ideal ens atrau l'obra ideal. Pot ser tan interessant una petita caseta en un entorn característic com una gran obra altament representativa"** contesta en Joaquim.

En Joan i en Joaquim coneixen molt bé quin moment està vivint l'arquitectura a Girona i comarques: **"S'està construint molt, massa. La construcció està focalitzada sobretot a la línia costanera i a la ciutat de Girona, i en menor mesura a poblacions com Olot, Blanes i Figueres. Això i la manca de mà d'obra especialitzada, problema especialment greu en el sector de la construcció, repercuteix de manera negativa en la qualitat de les obres"**. Centrant-nos en el present i el futur de Girona capital en Joaquim ens comenta: **"Cal que els centres històrics tinguin vida, que funcionin, i durant molt de temps l'Administració els ha tingut oblidats. En el cas de Girona, que té un centre històric rellevant, ara s'està fent una tasca conscient i madura però no suficient. Un problema afegit és que Girona ha**

crescut d'una manera important en els últims deu anys i no sé si serem capaços d'assumir-ho".

Analitzant com veuen ells els plantejaments arquitectònics actuals, ens adonem que hi ha un aspecte que els preocupa molt: la manca de planificació: **"Les obres s'estan fent excessivament de pressa i sense planificació del territori. En realitat el que s'està fent és cosir d'edificis els carrers de la ciutat, de manera ordenada però sense una acurada planificació. Així l'arquitectura està esdevenint una pell i una coberta, és a dir, es limita a tancar uns espais perquè siguin utilitzables i habitables però sense massa vocació de crear ciutat i ordenar un territori del qual puguin gaudir els habitants. La ciutat és el negatiu del que s'ha edificat, quan hauria de ser el contrari"** explica en Joaquim, i continua: **"Ara estem patint les conseqüències de les planificacions dels anys 80-85. El desfasament entre les previsions i el creixement real en alguns nuclis ha suposat una construcció caòtica i amb greus problemes"**. En Joan es mostra més optimista i afegeix: **"També és cert que es copsa en aquests moments un cert canvi, paulatí, a llarg termini. Comença a haver-hi una consciència que manca planificació. Avui dia es construeix molt més que no pas es planifica i cal invertir aquests termes"**.

Els nostres dos protagonistes han participat en la construcció d'obres públiques diverses entre les quals destaquen la seu central dels Mossos d'Esquadra a Girona per ser **"la més representativa i de les primeres que ens van encarregar"**, recorda en Joan. Han treballat a les comarques del Gironès, la Garrotxa, la Selva, el Baix Empordà i a Andorra, d'on en Joaquim ens comenta que tenen preferència pels arquitectes francesos perquè **"aquest tarannà tan mediterrani de dir *Anem fent i ja veurem com l'acabarem* ens està perjudicant. La racionalització dels processos constructius, el seu control econòmic i la gestió de l'execució d'obra es porta amb més rigor a fora que aquí"**.

Tractant-se d'un despatx amb dos socis ens interessa saber com es reparteixen les obres. En Joan respon: **"Amb dos hi ha una dualitat però intentem seguir un tronc comú"** i en Joaquim concreta els passos: **"Cadascú porta un grup d'obres segons la distribució que fem al despatx. Per començar comentem i discutim els projectes i després en fem un seguiment més individualitzat"**.

Hi ha un tema en què les seves opinions divergeixen. Es tracta de la visió sobre l'arquitectura catalana. En Joan és del parer que **"tenim un nivell arquitectònic que no està malament i els resultats ho palesen. En el fons l'arquitectura és un reflex cultural, social, econòmic, i ara cal entendre-la dins d'aquest context"**. Per en Joaquim **"pequem massa d'egocentrisme, de creure que som els millors. En l'arquitectura d'àmbit domèstic podem sortir-ne ben parats, però en qüestions com la planificació de la ciutat i de gran edificació, ens quedem amb la imatge i no sabem resoldre els processos industrialitzats. Sovint encara no hem començat una obra i ja l'hem de refer"**.

Tots dos són casats i pares de família. Preguntats sobre si hi haurà una continuació del despatx, en Joan ens comenta que els seus fills, l'Arnau i la Carlota, **"de moment, només dibuixen"**. Per la seva banda, els d'en Joaquim, en Joaquim Anton i l'Oriol, també són jovenets.

“Tenim un nivell arquitectònic que no està malament i els resultats ho palesen. En el fons l’arquitectura és un reflex cultural, social, econòmic, i ara cal entendre-la dins d’aquest context”

Joaquim Pla i Joan Padrosa - Girona (Gironès)